

‘Ο άρχηγός της Μεσσήνης μετέπειτα του; συνό-
 δευσε μέχρι της Ζεμπού, έθα έλιμενίσθησαν την 7.
 ‘Απριλίου οί κάτοικοι αὐτῆς εἶχον γνώσιν νομισμάτων
 καί μέτρων τὰ οικήματά των ἦταν ξύλινα, καί
 άρκετά ύψωμένα άνω του εδάφους έχοντα βαθμίδας.

φόριόν του κατεξεσχίσθη εκ τῶν λίθων· μή δυνηθείς
 νά μεταχειρισθῆ τὸ ξίφος του ὡν πληγωμένος
 τὸν δεξιὸν θραχίονα, έρονεύθη διαπερασθεῖς με λόγχην
 τὴν 28 ‘Απριλίου 1521. ὁκτῶ ‘Ισπανοὶ καί πέντε
 εγγχωριοὶ ὠσαύτως έρονεύθησαν. Ματαίως εἶχθον
 ‘Ισπανοὶ νά λάβωσι τὰ λείψανα τοῦ ένδοξου των δια-

‘Ο Μαγγελάν μετέφερον εἰς τὴν χριστιανικὴν
 θρησκείαν τὸν βασιλέα καί τοὺς πρωτίστους τῶν ὑπη-
 κῶν του. ‘Η ἡμέρα τῆς τελετῆς τοῦ βαπτίσματος
 έωριάσθη μεγαλοπρεπῶς, οί νεοφώτιστοι ἤκουσαν τὴν
 θείαν λειτουργίαν, καί εγγεύθησαν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ
 ναυάρχου μετ’ οὐ πολὺ καί οί ἐπίλοιποι κάτοικοι τῆς
 νήσου ταύτης ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῶν πρώτων,
 εκτός τῶν κατόικων χωριοῦ τινός το ὁποῖον οί ‘Ισπανοὶ
 ένέπεισαν ἐμπήξαντες εἰς τὰ ερείπια τούτου σταυρόν·
 τὰ εἶδωλα άφ’ ὅλα τὰ μέρη ἠρτανίσθησαν, αντικατα-
 σταθέντα διά τοῦ σημείου τοῦ χριστιανισμοῦ. Εἰς τὰς
 μετὰ τοῦ λαοῦ τούτου σχέσεις των οί ‘Ισπανοὶ εὔρον
 πηγὴν πλοῦτου, εύκόλως αντίλαττον τὸν σίδηρον με
 τὸν χρυσόν, καί ἀπελάμβανον παντός εἶδους ζωοτρο-
 φῶν τὰς ὁποίας ἠγόραζον με τὰ πλέον εύτελῆ πράγματα.

‘Εκ τῆς Ζεμπού ὁ ναύαρχος ὑπῆγεν καθ’ ἣν ἐποχὴν
 έτελοῦντο αἱ παραδοξότεραι τελεταί, εἰς τὴν Ματιάν
 τῆς ὁποίας οί κάτοικοι ἐθυσίζον χοίρους εἰς τὸν ἥλιον·
 ἡ νῆρος αὕτη εκυθεράτω εκ δύο βασιλέων εκ τῶν
 ὁποίων ὁ εἰς ἀπειποιετο νά δίδῃ φόρον εἰς ξένους τοὺς
 ὁποίους ποτε δέν εἶχεν ἰδεῖ. Μόλα ταῦτα θέλων νά
 ἔχῃ εἰρήην μετ’ αὐτῶν, τοὺς έπεμπε δῶρα παντός εἶ-
 δους ζωοτροφῶν. ‘Ο Μαγγελάν ἠθέλησε νά τὸν καθυ-
 ποιάξῃ καί ἀπειθιάσθῃ ἐπὶ κεφαλῆς 60 ὀπλιτῶν, οἱ-
 τινες έφερον ἐπαυφόρια καί ἀλυσωτοὺς· θώρακας,
 ἔχων ὡς βοηθούς τὸν βασιλέα τῆς Ζεμπού καί πολλοὺς
 τῶν ὑπηκῶν του οἵτινες τὸν ἠκολούθουν με τὰ πλοιά-
 ριά των. ‘Εχων πεποιθήσιν εἰς τὴν ἀνδρίαν του καί εἰς
 τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὀπλων του έπροχώρησεν εἰς τὰ έν-
 δότατα τῆς πόλεως.

‘Αλλ’ αἰρνιδίως προεβλήθη διά μιᾶς εκ τριῶν μερῶν
 ὑπὸ τῶν εγγχωρίων οἵτινες ἦταν ὀπλισμένοι με ἰόξα, βέλη
 καί ἀκόντια. ‘Η μάχη μέχρι τινός ἦ-ον ἀμφιζέπητος,
 ἀλλ’ ὁ ναύαρχος ἀνυπόμονος, έπροχώρησεν άρκετά,
 πληγωθεῖς εἰς τὸν μηρόν δι’ ενός βέλους. Τὸ έπανω-

κητοῦ, οί νηριῶται δέν τοὺς άφιναν· ὁ βασιλεὺς τῆς
 Ζεμπού ἀπέβριψε τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν συμ-
 χήτας με τὸν τῆς Ματιάν, ὅπως εἰς ὁλοθρύψουν
 ξένους. ‘Οσοι τούτων ἠγματούσθησαν τοὺς έφερον
 τῆς εὐρατῆν, έν τῷ μεταξὺ τῆς ὁποίας ἔλει κατεπα-
 γησαν, εκτός τοῦ Σεβράνου τὸν ὁποῖον εἰσάλαττον
 ν’ ἀπολούσουν μέγα τι λύτρον· ὅσοι τῶν ‘Ισπανῶν
 ἔμενον εἰς τὰ πλοῖα ἤλειον νά τὸν εξαγοράσουν· ἀλλ’
 φοβούμενοι νέναν τινα προδοσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως
 τῆς Ζεμπού, ἠτοιμάζοντο ν’ ἀναχωρήσουν. ‘Οπόταν
 Σεβράνους εἶδεν ὅτι έστυρον τὴν άγκυραν, γονυκλι-
 τούς παρεκάλει διακρυσοῶν νά μὴ τὸν παρσιτήσουν
 τὴν διάκρισιν τῶν άγρίων· ἀλλ’ εἰ συμπολιταί του τῶν
 ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἠλαττώθη εἰς ἑκατὸν δέκα πέντε
 ὄρων ἐκώρουν εἰς τὰς παρακλήσεις τούτου, μή φρο-
 νίζοντες ποσῶς τὴν τύχην ἦτις ἀνέμενε τὸν δυστυ-

Σεβράνον, ὅστις ἀναμφιβόλως διεμιλίσθη ὡς τὸν
 αὐτοῦ Μαγγελάν.

‘Αντικατέστησαν νέους διευθυντάς εκ τῶν ὄσων
 σώθησαν, τὰ δὲ πλοῖα των εύρισκόμενα εἰς ἀθλίαν
 τάττασιν, παρήτησαν τὴν Σύλληψιν, καί μετέφερον
 πειλομορόδρα καί τὰς ζωοτροφίας τοῦ πλοίου τῶν
 εἰς τὰ ἐπίλοιπα δύο. ‘Επειδὴ δὲ εἰς τῶν έξοχω-
 ναυτικῶν τῆς εκστρατείας τοῦ Μαγγελάνου εἶχε
 ζητήσῃ πρὸς Δ. τὰς νήσους τῶν Μολούκων,
 ναύαρχος τοὺς έβεβαίωσεν ὅτι δέν ἦταν μακρὸν
 Φιλιππίνων, ἀπεφάσισαν ν’ ἀναλάβουν ταύτην τὴν
 ζήτησιν.

Μετέπειτα οί ‘Ισπανοὶ ἀνεκάλυψαν τὴν νῆσον
 Πουλοάν, άπ’ ἐκεῖ δὲ εἰσθασαν εἰς τὴν μεγάλην νῆσον
 Βόρνεον τῆς ὁποίας ἡ έξοχωτέρα πόλις περιέχει
 χιλιάδας οἰκίων. ‘Ο Μονάρχης ὅστις ἦτο μακα-
 νὸς εἶχε μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα. ‘Οταν ἤκουσεν
 τῷ έστειλλοντο έτεροχθονες ἀπεσταλμένοι, έπέμπε
 ἑλέφαντας κεκαίμμενους εκ χρυσοῦ καί μεταξῆς
 τοὺς φέρουν εἰς τὰ ἀνάκτορα· μετὰ τὴν λαμπρῶς
 δὲ ὑποδοχὴν, τοὺς ἀπέπεμψε με πλοῦσια δῶρα.

‘Εξακολουθοῦντες τὴν πορείαν των οί ‘Ισπανοὶ
 τήρησαν τὴν νῆσον Κμπομπόν, ἐπὶ τῆς ὁποίας
 σιρουθοκαμήλους καί κροκοδείλους, καί τὴν νῆσον
 Σαραγγάνην, εκ τῆς ὁποίας ἔλαβον δύο ὀδηγοὺς
 ἔμμελλον νά τοὺς ὀδηγήσουν εἰς τὰς Μολουκίας
 τὴν 6 Σεπτεμβρίου, ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τέλους πέντε
 σους εἰπὼν ὁ ὀδηγὸς ὅτι ἦσαν αἱ τοσοῦτον ἐπίτη-
 νῆσος τῶν Μολούκων εἶχε παρῆθει ὁ εἰκοστὸς
 πτος μὴν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των. Τὴν 8 Σεπ-
 τρίου πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἠγκυροβόλησαν
 τὸν λιμένα Τιδόρ ‘Ο βασιλεὺς τῆς νῆσου ἦτο
 θανὸς, ὑπεδέχθη τοὺς ‘Ισπανοὺς φιλοφρόνως ἀποκα-
 τούτους ἀδελφοῦς καί τέκνα, καί παρεῦθε συν-
 συναστροφή με τὸν φιλικώτατον τρόπον.
 ‘Εκ τῆς Τιδόρ μετέβησαν εἰς τὴν νῆσον Γουλι-